

Panenko Maria

Vojta Kidák Tomáško

Panenko Maria asi tě nepotěším,
i pan farář před lety nade mnou zlámal hůl.
Panenko Maria, já už se nepolepším,
kdybych to zkusil, to by mě bylo jen půl.

Chtěl bych ti vyprávět hlouposti telecích let,
o spanilých jízdách a láskách na jednu noc.
O rozbitých hlavách, co chtěly prorazit zeď
a jestli jsem ublížil, jemi to líto až moc.

Býval jsem vítr a jako z divokých včel,
a když umřel táta zrovna jsem někde hrál.
Jestli to pomůže, duši bych zachránit chtěl,
jenomže nevím jakou bych motlitbu dal.

Panenko Maria asi to nevyřeším,
abych řek' pravdu, myslím si dobře mi tak.
Zavřeli nebe, no tak se nerozbrečím,
ale nikdo mi nevezme, že jsem byl volný jak pták.